

Written by
Saturday, 16 August 2008 13:28 -

தீ பாவளி என்கின்ற வாரத்தகைக்கு விளக்கு வரிசை அதாவது விளக்குகளை வரிசையாக வதைத் தல் என்பது பொருள். இது காரத்திகை தீ பம் என்னும் பெயரில் பண்டிகை நாட்களில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. வடநாட்டில் விளக்கு வரிசை வதைத்துத் தான் தீ பாவளி கொண்டாடப்படுகிறது. தீ பாவளிப் பண்டிகை தினத்தை, நரக சதுர்த்தசி என்றும் சொல்வதுண்டு. இதற்குக் காரணம், நரகாசுரன் என்பவன் விஷ்ணுவால் கொலை செய்யப்பட்டான் என்பதாலும். இந்தக் கதை விளக்கம் என்னவென்றால், அது மிகவும் ஆபாசமானது என்றாலும் ஆரியர்களின் இழிநிலைக்கும், தமிழர்களின் மூட்டாள்தனத்துக்கும் ஆதாரத்துக்காக அதைவும் ஆரியப் புராணப்படியே சற்றுச் சூரூக் கமாக விளக்குவோம்.

இரண்யாட்சன் என்ற இராட்சதன் ஒருவன் பிமியைப் பாயாகச் சூரூட்டிக்கொண்டு சமுத்திரத்தினடியில் போய் ஒளிந்து கொண்டானாம். மகாவிஷ்ணு என்னும் கடவுள் அவனைச் சமுத்திரத்திலிருந்து வளியாக் கி, பிமியைப் பிடுங்குவதற்காகப் பன்றி உருவமெடுத்துப் போய் இராட்சதனைப் பிடித்துப் பிமியைப் பிடுங்கி விரித்து விட்டுவிட்டாராம். அந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பன்றியைப் பிமாதவே கலவி செய்ய விரும்பிக் கலந்தாளாம்.

அக்கலவியில் ஒரு குழந்தை பிறந்ததாம். அக்குழந்தைக்குத் தான் நரகாசுரன் என்று பெயராம். இவன் கசரோ என்பவளையானை உருவத்துடன் சினென்று பலவந்தமாய் பிடித்து வந்து மணம் செய்து கொண்டானாம். மற்றும் அவன் தவேர்களாக்கு இடையிற் செய்து வந்தானாம். தவேர்கள் விஷ்ணு இடத்தில் முறையிட்டார்கள்.

விஷ்ணு கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அவனைக் கொன்றாராம். நரகாசுரன், தனது சாவை நாளடைகம் கொண்டாட வேண்டும் என்று விஷ்ணுவைக் கேட்டுக் கொண்டானாம். அதற்காக விஷ்ணு அந்த நாளடைகம் கொண்டாடும் பி செய்தாராம். இது தான் தீ பாவளியாம்!

தோழர்களே, ஆரியரின் கதை சோடிக் கும் சின்னப் புத்தியைப் பாருங்கள். அதை நம்பி விழாக் கொண்டாடும் உங்கள் மடப் புத்தியை எண்ணி வடிக்ப்படங்கள். ஏனெனில் பிமியை இராட்சதன் பாயாகச் சூரூட்டினான் என்றால் அப்போது எங்கிருந்து கொண்டாடு சூரூட்டி இருப்பான். சமுத்திரத்திற்குள் போய் ஒளிந்துகொண்டான் என்றால் அப்போது சமுத்திரம் எதன் மலே இருந்திருக்கும். கடவுளாக்குச் சக்தி இருந்தால் பிமியையும், நரகாசுரனையும் வா என்று அழைத்தவாடன் வந்திருக்காதா? அப்படித் தான் வரவில்லையானாலும் நல்ல ஆகாரம் சாப்பிடும் ஜீ வஉரு எடுக்காமல், மலம் சாப்பிடும் ஜீ வஉரு எடுப்பானே?

அந்த அழகைப் பார்த்துப் பிமிதவே அவனைக் கலவி செய்ய ஆசைப்பட்டாள் என்றால் பிமிதவேயாகிய பாரதத்தாயின் யோக்கியதை எவ்வளவு இழிவானது? நம் பாரதத்தாயின் கற்புக்கும் காமத்திற்கும் எதை உதாரணமாகச் சொல்லுவது. அவளுடைய புத்திரர்கள் பரிசுத்த ஆவியினுடைய புத்திரர்களாகக் காட்டிலும் எவ்வளவு மோசமானவர்களாக இருந்திருக்க வேண்டும். பிமிதவேயும், சமுத்திரமும் என்றால் இந்தியாவில் உள்ள இந்தக் களின் பாரததவேயும், அரபிக்கடலும், வங்காளக்குடாக் கடலுந்தானா இதை அந்நியர்கள் கேட்டால் என்ன சொல்லுவார்கள்? நம்மைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்கள்? இவற்றையெல்லாம் தமிழர்கள் பண்டிதர்கள் முதல் பாமரர்கள் வரை உணர்ந்திருந்தும் தீ பாவளிப் பண்டிகை கொண்டாடினால் ஆரியர்கள், தமிழர்களைத் தாசிமக்கள், மடையர்கள், கண்டதைப் புசிப்பவர்கள், புறமுதுகிட்டு ஓடியவர்கள், அடிமைகள்

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:28 -

என்றெல்லாம் இன்னும் என்னென்னவோ சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது என்று தானே அர்த்தமாகும்? அப்படித்தானே அன்னிய மக்கள் நினைப்பார்கள்?

ஆகவே, பாமர மக்களுக்குப் புத்தி இல்லாவிட்டாலும், மற்ற தமிழ்ப் பண்டிதர்களும், தங்களே உண்மையைத் தமிழ் மக்கள் என்று கருதிக் கொண்டிருப்பவர்களுமாவது இவற்றை நன்றாய்க் கவனித்துப் பார்த்து, பண்டிகை கொண்டாடாமல் இருந்து, மற்ற பாமர மக்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டாமா?

இந்த ஆரிய மொழி என்றும், ஆரியப் புராணங்களைத் தமிழர்களுக்குப் பிப்பித்து ஆரியக் கதைகளைப் புகுத்தி ஆரிய ஆதிக்கத் தலைநாட்டவே இந்தியை ஆரியர்கள் கட்டாயமாப் புகுத்துகிறார்கள் என்றும் சொல்லிக் கொள்வது உண்மையானால் அதற்காகத் தமிழ் மக்கள் அதிருப்தியும் மனவதேனையும் படುವது உண்மையானால் தமிழ் மக்கள் பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் பண்டிதர்கள் தீ பாவளி கொண்டாடலாமா?

(செவ்வாய் 16 அக்டோபர் : 31.10.1937)

அக்கிராசனர் அவர்களே! சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!

தீ பாவளிப் பண்டிகை என்று கஷ்டமும், நஷ்டமும் கொடுக்கத்தக்க பண்டிகையென்று வந்துபோகின்றது. அதிலும் ஏதாவது அறிவுடமை உண்டா என்று கேட்கிறேன். தீ பாவளிப் பண்டிகையின் கதையும் மிக்க ஆபாசமானதும், இழிவானதும், காட்டுமிராண்டித் தனமானதுமாகும். அதாவது விஷ்ணு என்னும் கடவுள் பன்றி உருக்கொண்டு பிமியைப் புணர்ந்ததன் மீலம் பிறைபட்டவனான நரகாசுரன் என்பவன், வருணனுடைய கудையைப் பிடுங்கிக் கொண்டதால் விஷ்ணு கடவுள் நரகாசுரனைக் கொன்றான். இதனைக் கொண்டாடுவதற்காகத் தீ பாவளிப் பண்டிகை கொண்டாடப்படுகிறது.

சகோதரர்களே! இதில் ஏதாவது புத்தியுள்ள தன்மையோ அறிவோ இருக்கிறதா என்பதைப் பாருங்கள். விஷ்ணுக் கடவுள் பிமியைப் புணர்முடியுமா என்றாவது, பிமியைப் புணர்வதால் பிள்ளை பிறக்குமா என்றாவது யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படிப் பொய்யான பண்டிகையினால் எவ்வளவு நஷ்டம், எவ்வளவு கடன், எவ்வளவு அறியாததன்ம, எவ்வளவு பிரயாசை என்பவகளை நம் மக்கள் நினைப்பதேயில்லை. அப்பண்டிகையைக் கொண்டாட ஒவ்வொருவனும் தவேகைக் குமலே செலவழித்து துன்பப்படுகிறான். தன்னிடம் இல்லாவிட்டாலும், கடன் வாங்கியாவது. கடன் என்றால் ஒன்றுக்கு ஒன்றைப் பங்கு வட்டி ஏற்பட்டுவிடுகின்றது.

பட்டாசு கொடுத்துவது எவ்வளவு துன்பம் என்றும், இதனால் பலவித அபாயங்கள் தோன்றி உபாதைகள் ஏற்பட்டு விடுவதும், துணியில் நெருப்புப் பிடித்து உயிர்போவதாலும், பட்டாசு சூடும் போது திடீர் ரென்று வெடிப்பதால் உடல் கருகி, கண், மூக்கு, கை, கால் ஊனம் வருவதும் அல்லாமல், இந்தப் பண்டிகை கொண்டாடுவதற்கு அறிகுறியாக எவ்வளவு பரேகள் சாராயம் குடித்து மயங்கித் திரெவில விழுந்து புரண்டு மானம் கெடுவதும், மலேமும் இதற்காக இனாம் என்று எத்தனை பாமரர் பிச்சை எடுப்பது அல்லது தொந்தரவு கொடுத்துப் பணம் வசூல் செய்வது ஆகிய இந்தக்

Written by

Saturday, 16 August 2008 13:28 -

காரியங்களினால் எவ்வளவு பணம், எவ்வளவு நேரம், எவ்வளவு ஊக்கம், எவ்வளவு அறிவு சலவாகின்றது என்றும் எண்ணிப் பாருங்கள். இவகைகளை எந்த இந்தியப் பொருளாதார தசீய நிபுணர்களாவது கவனித்தார்கள் என்று கடை்கிறேன்.

(பெரியார் கவிதைகள் பதிவு செய்யப்பட்ட பதிவுகள் '20.10.1929)

<http://www.keetru.com/rebel/periyar/85.php>